

[Helge Larsen.]

de pågældende undersøgelser og videreførelse af undersøgelser på andre områder. Optagelse af nye undersøgelser finder jeg meget væsentligt og meget centralt for hele den politik, der skal føres, og tillige som vejledning for erhvervslivet ved dets videre udbygning.

Jeg tror derfor ikke, det er rigtigt af det ærede medlem hr. Axel Kristensen at betegne et sådant institut som overflødigt og skadeligt. Jeg tror tværtimod, at det vil kunne være overordentlig gavnligt og skabe materiale ikke blot for det økonomiske råd, men også for alle andre myndigheder, institutioner og personer, som har et ansvar for den økonomiske udvikling her i landet. Så meget om de to hovedpunkter i lovforslaget.

Dernæst vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til nogle udtalelser, som er blevet fremført dels af det ærede medlem hr. Axel Kristensen, dels og vel ganske særlig af det ærede medlem hr. Poul Møller. Begge de ærede ordførere har sagt, at dette forslag ikke måtte tjene til at forflygtige ansvaret; det måtte ikke være noget, som regering og folketing kunne krybe i skjul bag ved. Deri er jeg da ganske enig med de ærede medlemmer, men jeg forstår heller ikke, at man kan forestille sig, at dette forslags gennemførelse skulle kunne forflygtige ansvaret. Her tror jeg der ligger en afgørende forskel på oppositionens vurdering af lovforslaget og på den vurdering, jeg anlægger. Efter min opfattelse er der så langt fra tale om at forflygtige et ansvar, at forslaget tværtimod sigter på at understrege ansvaret for den økonomiske udvikling over for alle ansvarlige i landet.

Det ærede medlem hr. Poul Møller fremhævede så stærkt, at det er regering og folketing, som har ansvaret, og denne stærke understregning af ansvaret er jeg altså ganske enig i; det er blot ikke rigtigt at standse op dér. Vi ved, at i et moderne, kompliceret samfund som det danske og andre industrialiserede samfund ligger ansvaret for udviklingen økonomisk og på anden måde hos mange andre, ja, det ligger vel i virkeligheden hos hver enkelt borger i samfundet, og det, som det økonomiske råd og instituttet for økonomisk forskning kan gøre gennem deres drøftelser og gennem det materiale, man lægger frem for offent-

ligheden, vil netop være at give offentligheden et materiale, ud fra hvilket den bedre vil kunne vurdere, hvilket ansvar den har, og hvilke konsekvenser givne handlinger kan indebære.

Jeg vil i denne forbindelse gerne med den højtærede formands tilladelse bringe et lille citat fra en ledende artikel den 1. november 1961 i Dansk Arbejdsgiverforenings medlemsblad. Jeg kunne i parentes føje til, at jeg tror, man i adskillige andre faglige blade fra erhvervsorganisationer vil kunne finde tilsvarende synspunkter, men jeg vælger dette citat, fordi det netop forekommer mig at være et ganske udmærket svar på de synspunkter, som er gjort gældende af det ærede medlem hr. Axel Kristensen og det ærede medlem hr. Poul Møller.

Der anføres i den nævnte ledende artikel nogle kommentarer til meddelelsen i den højtærede statsministers åbningstale om det lovforslag, vi nu har til behandling, og der gøres opmærksom på alle de problemer, der skal behandles. Så slutter artiklen med følgende:

„... som en mulighed for at undgå modsigelser og fejltagelser på disse for landets økonomi livsvigtige områder kan vi kun erklære os tilfredse med, at der gøres et forsøg på en bedre samordning af de forskellige grene af den økonomiske politik.“

Der bruges altså her det udtryk, „at der gøres et forsøg“ derpå, og jeg har intet imod at understrege dette, fordi jeg vel erkender, at vi her bevæger os på et nyt lovgivningsområde, et område, inden for hvilket vi befinder os på forsøgsstadiet; men jeg finder også, at det er overordentlig værdifuldt, at den højtærede økonomiminister gør forsøget. Jeg håber, det skal lykkes at bringe det til et virkelig positivt resultat.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sluttede sin tale med at nævne en hel række punkter, som vi har brug for. Jeg tror i og for sig ikke, der er mange i det høje ting, som vil være uenige i, at der er brug for en indsats på de nævnte områder. Det var derimod karakteristisk, at det ærede medlem undlod at sige, hvorledes han tænkte sig at man kunne gribe problemerne an. For det er jo klart, at når man får påpeget alle de problemer og skal til at behandle dem, så gør der sig forskellige synspunkter